

naar de sloge et Sving tilhøire og troede, at nu havde de opnaaet Noget for Fremtiden. Jeg har set dette i 1855; jeg har set det under Grundlovsforhandlingerne her i Salen i Begyndelsen af Christian den Niendes Regjering, og jeg tror, at de, som nu ere ved at votere en Finantslov til det Estrupste Ministerium, gjøre et saadant Sving tilhøire, som de muligvis senere for deres Eftermæle vilde ønske havde været ugjort. Det er nu snart 4 Aar siden, at dette høie Ministerium kom til Koret her i Danmark. I det første af dets Leveaar gav Rigsdagen Ministeriet en Finantslov, som var rundelig, og som neppe kunde paatlages af Ministeriet. Denne første Modtagelse besvarede Ministeriet saa Dage efter denne Finantslovs Afgivelse ved en Dødsning af Folkethinget. Dette skete ved det kongelige Brev af 30te Marts 1876, hvori det sagdes, at Folkethinget blev opløst, da det ikke var forsvaret længere at udsætte Paabegyndelsen af de nødvendige overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme. Altsaa for nu omtrent 3 Aar siden blev Folkethinget sendt hjem, fordi Forsvarsvæsenets Fremme ikke længere kunde taale nogen Opsættelse. Er denne Sag da fremmet nu efter 3 Aars Forsløb, eller er den ikke omtrent paa det samme Sted, hvor den var den 30te Marts 1876? Hvad har Ministeriet ved at blive siddende udrettet med Hensyn til denne Sag? Intet! Ministeriet sit dengang et saadant afvisende Svar af Folket, at det fulgte af sig selv, at denne Sag ikke kunde fremmes, og Ministeriet blev alligevel siddende; Ministeriet fulgte ikke den Fremgangsmaade, som ellers er den parlamentariske i den forfatningsmæssige Del af Europa, at det Ministerium, som opløser det andet Kammer, og som derved faar en fuldstændig Desavouering, en fuldstændig Mistillidstilkendegivelse, forlader sin Plads eller i alt Fald tilraader Kongen at staffe sig Efterfølgere. Det gjorde det Estrupste Ministerium ikke, og derved har det efter min Mening høilig og uigenkaldelig forbrudt sig mod al god parlamentarisk Etik. Det var efter den første Finantslov. Og den anden Finantslov? Efterat den var kommen ud i Skikkelse af en provisorisk Finantslov i April 1877, gif det da bedre? Dommen over denne Fremgangsmaade her i Danmark — og vel ogsaa udenlands — tror jeg ikke vil blive til Gunst for det høie Ministerium. Jeg anser en provisorisk Finantslov for en saadan ubesøjet Dødsførelse af den parlamentariske Tradition, saaledes som enhver betydende Politiker fra Høires Side har vedkjendt sig den, at jeg ogsaa af den Grund vil stemme imod enhver Finantsbevilling til den Finantsminister, paa hvis Forslag Kongen har udsædt en provisorisk Finantslov. Det var den anden Lov. Da vi kom ind og skulde have den 3die Lov, bleve vi med stor Sikkerhed budt Provisoriet Nr. 2. Var det første Provisorium uberettiget og ubesøjet, var Nr. 2

det ganske bestemt i endnu højere Grad. Jeg vilde kun ønske, at Thinget dengang havde staaet fast og havde ladet Conseilpræsidenten byde Folket Provisoriet Nr. 2, hvis han da ellers, som jeg meget betvivler, havde kunnet opnaa at faae Kongens Underskrift paa dette andet Brud paa de grundlovs-mæssige Traditioner fra Kongens Regjeringens Begyndelse. Var denne Trusel eller dette Tilbud om Provisoriet Nr. 2 blevet opfyldt, havde ganske vist Vælgerne paa en mere eftertrykkelig Maade tilkendegivet det ærede Ministerium deres Mistillid anden Gang. Da vi saa naaede den 1ste Marts 1878, da var det, at denne mærkværdige og tilbøielig endnu mystiske Alliance havde udviklet sig, om hvilket et Medlem af det tidligere forenede Venstre udtalte, at den vilde nok bestaa eller have sine Virkninger, men om hvilket derefter det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) erklærede, at Alliansen kun gif ud paa at faae Finantsloven vedtagen, og at Enhver saa kunde gaa til Sit. Den ærede Taler for Præstø Amts 1ste Valgfreds havde Ret, og jeg har altid anset denne Mand for Ministeriets rette Talerør her i Salen. Paa denne Maade fik vi Finantsloven for 1878—79. De Spørgsmaal, som saa have ligget for senere, fik jo deres Afslutning ved Dødsningen i December. Denne Dødsning førte til et Valg, med Hensyn til hvilket jeg ikke kan vide, hvorvidt Vælgerne ved deres Stemmegivning have sluttet sig til den Maade, hvorpaa det vestindiske Spørgsmaal blev afgjort. Det er vanskeligt at faae Noget at vide derom, thi dette Spørgsmaal er ikke kommet for senere her i Thinget, saa man kan ikke vide, paa hvilken Maade det nuværende Folkething vil besvare det, og det er dog gjennem et saadant Svar, at man altid skal faae at vide, hvad Vælgerne have tænkt sig om den vestindiske Historie ved Valget den 3die Januar iaar; men hvad jeg veed, er, at det ministerielle Parti, det Parti, der er valgt paa Princippet Estrup, her i Salen er i fuldstændigt Mindretal, sammenholdt med begge Venstrepartierne, sammenholdt med dem, der føre i deres Program: Mod Estrup. Bort med denne Minister! Jeg siger, at det ministerielle Parti er i Mindretal ligeoverfor os, der sige: Bort med Estrup! Lad saa komme, hvem der vil. Det er min Mening, at ethvert som helst Ministerium, det være fra Venstre eller fra Høire, eller det være et Blandingsministerium, er langt at foretrække for det Ministerium, der to Gange har opløst Folkethinget, og begge Gange har faaet langt Færre paa sit Parti end noget af de foregaaende Ministerier. Det Ministerium, som har givet en provisorisk Finantslov, er i Sammenligning med de øvrige parlamentariske Ministerier i langt større Grad gaaet til Høire, end Noget af os havde ventet, da den gennemsete Grundlov blev givet. Da indrømmede vi Kongevalg til Landsthinget og den yderligere